

200705616/1.

Datum uitspraak: 23 augustus 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/28549 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 1 augustus 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juli 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 augustus 2007, verzonden op 6 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;**
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.**

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

**w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer**

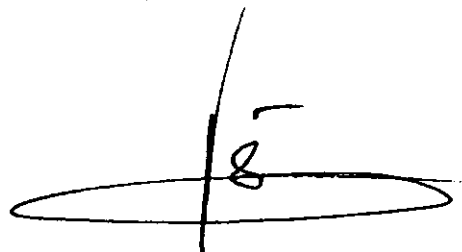
**w.g. Vonk
ambtenaar van Staat**

Uitgesproken in het openbaar op 23 augustus 2007

345.

Verzonden: 23 augustus 2007

**Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,**

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

**mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak**

R'dam

Postadres Postbus 84475
2508AL 's-GRAVENHAGE

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door W.L.F. van der Kraats
Telefoon 070 - 424 11 39
Fax 070 - 424 11 39
V-nummer / Zaak / Zaak - 13/07/2007
Datum 13/07/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Haaglanden Dossiernr.

IND lokatie:		
Uld ontvangstdatum:		
Brieftnr:		
IND ontvangstdatum:	16 JULI 2007	
Registratie in naam mdw:		
INDIS datum:		unit:
Invocer naam mdw:		
controle datum:		unit:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Willem Lodewijk Frederik van der Kraats, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achtemaam :
Vooma(s)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : India
Nationaliteit(en) : India, Burger van
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Zich bedient van een of meerdere aliases
- Niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 13/07/2007
Tijd : 18:55 uur.

V.nr:

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 16. Juli 2007 13:06 Nr. 4659

ONTVANGEN 19-07-2007 16:40

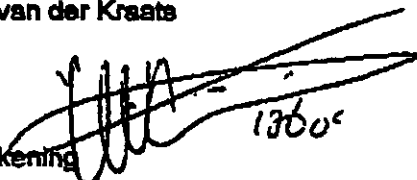
VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 004

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
W.L.F. van der Kraats

Handtekening

1360

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

INGEKOMEN 9 JUL 2007

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 07/28549

V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. drs. R.P. Dielbandhoesing, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde drs. I.C.M. van der Veen.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Indiase nationaliteit te bezitten.

2 Op 14 juli 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 13 juli 2007 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd. Tevens heeft hij daarbij de rechtbank verzocht hem schadevergoeding toe te kennen.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 25 juli 2007. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig G.R. Ramdas, tolk in de Hindi taal.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Eiser heeft voert aan dat in het proces-verbaal van bevindingen van 15 juli 2007 het aktenummer ontbreekt, zodat aan dit proces-verbaal geen waarde gehecht kan worden. Voorts merkt eiser op dat blijkens het zich in het dossier bevindende Model M 119, Rapportage vreemdelingenbewaring, hij om 13.00 uur is aangehouden en om 16.00 is aangekomen op het politiebureau. Uit het proces-verbaal (overdracht illegale vreemdeling) van 15 juli 2007 blijkt dat hij te 16.00 uur in vrijheid is gesteld en vanaf dit tijdstip op het politiebureau is opgehouden voor verhoor. Eiser vraagt zich af wat er is gebeurd tussen 13.00 uur en 16.00 uur. Eiser betoogt dat uit het proces-verbaal van aanhouding van 13 juli 2007 blijkt dat hij is voorgeleid aan de hulpofficier van justitie, maar niet in verzekering is gesteld. Volgens eiser is hij zonder rechtstitel van zijn vrijheid ontnomen. Voorts heeft eiser aangevoerd dat in het dossier een proces-verbaal van staandehouding ontbreekt. In dit kader verwijst eiser naar artikel 3.5.2 van de Procesregeling Vreemdelingenkamers. Bovendien ontbreekt in het dossier informatie omtrent zijn

uitzetbaarheid. Tot slot vraagt eiser zich af of voorafgaande aan het verzoek om naar zijn identiteitsbewijs te vragen was, sprake was van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

3 Namens verweerder is aangevoerd dat de bewaring rechtmatig is opgelegd en voortvarend wordt gehandeld teneinde de uitzetting van eiser te realiseren.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 De rechtbank is van oordeel dat de maatregelen van staandehouding en ophouding voor verhoor op rechtmatige wijze zijn toegepast. Blijkens het op ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal van aanhouding van 13 juli 2007 is eiser gevraagd naar zijn identiteitspapieren, omdat kort daarvoor een melding was binnengekomen dat hij iemand zou hebben bedreigd. Toen eiser geen identiteitsbewijs kon tonen, is hij strafrechtelijk aangehouden op grond van verdenking van overtreding van artikel 447^e van het Wetboek van Strafrecht en overgebracht naar politiebureau De Heemstraat te 's-Gravenhage. Aldaar bleek uit Politie Suite Handhaving Vreemdelingen (PSHV) dat eiser niet rechtmatig (meer) in Nederland verbleef. Verweerder kon hier het redelijk vermoeden van illegaal op baseren en op grond van dat vermoeden eiser ophouden voor verhoor als bedoeld in artikel 50 van de Vw 2000. Nu eiser is aangehouden in kader van de strafrechtelijke handhaving treft de verwijzing van eiser naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 27 februari 2006 (LJN: AV4186) geen doel.

4.2 Uit het proces-verbaal van aanhouding volgt voorts dat eiser na zijn aanhouding is meegenomen naar het bureau 'De Heemstraat' te 's-Gravenhage en hij aldaar strafrechtelijk is opgehouden voor verhoor en om 16.00 uur is overgedragen aan de vreemdelingenpolitie. Voor zover de gemachtigde van eiser heeft gesteld dat drie uur is gebruikt voor het overbrengen op grond van de Vw 2000, treft deze stelling op grond van het bovenstaande geen doel. Van een situatie als omschreven in de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Alkmaar, van 26 mei 2002 (LJN: AE7258) is, anders dan eiser betoogt, derhalve geen sprake.

4.3 Ten aanzien van het betoog van eiser dat hij is voorgeleid aan de hoofdofficier van justitie, maar niet in verzekering is gesteld, oordeelt de rechtbank dat het niet aan de rechter in vreemdelingenzaken is te oordelen over de aanwending van andere dan bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden.

4.4 Het betoog van eiser dat in het dossier een proces-verbaal van staandehouding ontbreekt kan niet slagen. Daartoe overweegt de rechtbank dat sprake is geweest van een strafrechtelijk voortraject, zodat staandehouding als bedoeld in artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 achterwege gelaten kan worden. De rechtbank verwijst naar de uitspraak van de AbRvS van 20 juli 2001 (LJN: AE4976). In het dossier is, conform het bepaalde in artikel 3.5.2, tweede lid, onder c, van de Procesregeling Vreemdelingenkamers, een proces-verbaal van strafrechtelijke aanhouding, opgenomen.

4.5 Met betrekking tot het betoog van eiser dat in het proces-verbaal van bevindingen van 15 juli 2007 het aktenummer ontbreekt, zodat aan voormeld proces-verbaal geen waarde gehecht kan worden, oordeelt de rechtbank dat in beginsel van de juistheid van een op ambtseid opgemaakt en ondertekend proces-verbaal dient te worden uitgegaan. Het ontbreken van een aktenummer biedt naar het oordeel van de rechtbank geen

aanknopingspunten om te twijfelen aan de juistheid van de inhoud van voormeld proces-verbaal.

4.6 Niet is betwist dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

4.7 Naar het oordeel van de rechtbank bestaat voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn en handelt verweerder voldoende voortvarend teneinde de uitzetting van eiser te realiseren. Uit model M119, Rapportage vreemdelingenbewaring, blijkt dat eiser zal worden gepresenteerd bij de Indiase autoriteiten. Aan hem is het daartoe bestemde formulier uitgereikt. Voorts heeft verweerder ter zitting meegedeeld dat eiser waarschijnlijk op 27 juli 2007 zal worden gehoord. Naar het oordeel van de rechtbank is vooralsnog geen grond om aan te nemen dat een document voor grensoverschrijding niet zal worden verkregen.

4.8 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.9 Het beroep dient ongegrond te worden verklaard.

4.10 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.11 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af;

Aldus gedaan door mr. J. de Gans, rechter, en door deze en mr. R. Simi, griffier, ondertekend.

De griffier,

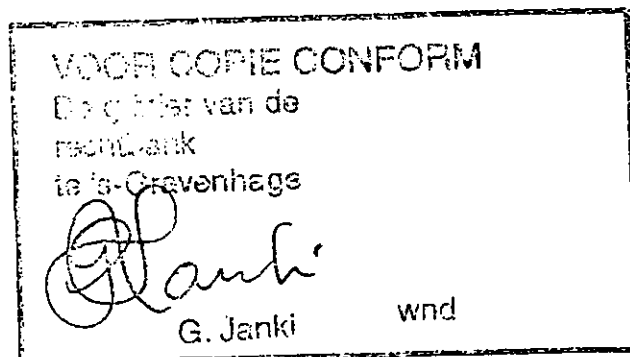
De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op - 1 AUG 2007

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: - 6 AUG 2007

Advocaten: intoor Laakkwartier

Mr. drs. R.P. Dielbandhoesing

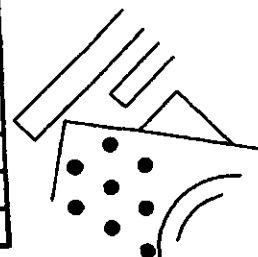
Advocaat & Procureur

Den Haag, 07 augustus 2007

Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20.019
2500 EA DEN HAAG
F. 070.365.1380

Per fax inv. 7-8-07

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 9 AUG 2007	
ZAANKR.	100705616
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per F. (acht pag.) en per post

Betreft: hoger beroep namens de heer te India,
van Indiase nationaliteit ; tegen de uitspraak onder
AWB 07 / 28549 ; in bewaring sedert 13 juli 2007, thans gedetineerd te Rotterdam
(detentieboot) , althans gedetineerd ergens in Nederland
beroep ingesteld op 14 juli 2007; Zitting: woensdag 25 juli 2007
Uitspraak: 01 augustus 2007; verzonden op 06 augustus 2007

Hierbij dien ik namens , die mij daartoe bepaaldelijk gemachtigd of
gevolmachtigd heeft en die domicilie kiest te mijnen kantore een beroepschrift in
tegen bijgaande uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te
's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, d.d. 01 augustus 2007 , verzonden op
06 augustus 2007, onder kenmerk 07 /28549. De rechtbank heeft toen het beroep
van appellant ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.
Singh kan zich hiermee niet verenigen, vandaar dit hoger beroep.

Opgemerkt wordt dat hetgeen gemachtigde ter zitting naar voren heeft gebracht
hierbij als herhaald en ingelast wordt beschouwd.

De eerste grief heeft betrekking op het feit dat de rechtbank de feiten verkeerd
vaststelt, terwijl een juiste vaststelling tot een ander oordeel , i.c. opheffing van de
bewaring, zou leiden. Hierdoor ontbeert de uitspraak de juiste feitelijke grondslag.
Deze onjuiste vaststelling is van invloed geweest op de thans bestreden uitspraak :
Vervolgens heeft de rechtbank door zo te overwegen als thans een verkeerde
toepassing heeft gegeven van artikel 50Vw-2000.

De vraag die namelijk aan de orde is, is of er een redelijk vermoeden van illegaal
verblijf is, dus of er feiten en omstandigheden in het dossier aan te wijzen zijn, die
naar objectieve maatstaven gemeten - een redelijk vermoeden van illegaal opleveren
(artikel 50 Vw). **Voorafgaand** aan het verzoek aan eiser om identiteitsbewijs te
tonen, dient er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf bij verbalisant aanwezig
dient te zijn (quod non) .

Uitgegaan dient te worden van het proces-dossier en het zich daarin bevindende
proces-verbaal van de algemene opsporingsambtenaren, die op ambtsbelofte
verklaren dat ze aangehouden hebben **op grond van artikel 447° Sr.**
De vraag die dan gesteld dient te worden , is of zij daartoe bevoegd waren.

Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 zijn de ambtenaren belast met de grensbewaking en de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd, op grond van feiten en omstandigheden die, naar *objectieve maatstaven* gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Blijkens het procesdossier is staande gehouden ter controle op de identificatieplicht en daarbij verzocht om op een identiteitsbewijs te overhandigen.

In de Memorie van Toelichting bij de Wet op de Uitgebreide Identificatieplicht is onder meer op bladzijde 4 vermeld: "De uitbreiding geldt voor de drie componenten van de politietaak: strafrechtelijke rechtshandhaving, handhaving van de openbare orde en hulpverlening. (...) Toekenning van de bevoegdheid is derhalve noodzakelijk voor de uitoefening van de gehele politietaak. Een belangrijke **beperving** is evenwel gelegen in het vereiste dat de vordering moet worden gedaan in het kader van een **redelijke taakuitoefening**. De politieambtenaar zal het gebruik van de toepassing moeten kunnen motiveren, en die motivering moet in ieder geval schriftelijk blijken indien een proces-verbaal wordt opgemaakt terzake van het niet voldoen aan de identificatieplicht. (...) Handhaving van de identificatieplicht is **geen doel op zich**, maar wel een instrument ten behoeve van betere handhaving van regels. (...) Het College van procureurs-generaal zal worden verzocht een aanwijzing voor te bereiden waarin onder meer is opgenomen dat in geval een proces-verbaal terzake van het niet voldoen aan de identificatieplicht is opgemaakt, daarbij wordt vermeld in welk kader de inzage van het identiteitsbewijs is gevorderd. (...)

In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 13 mei 2005, JV 2005, 278, is overwogen:

"2.1.3. Zoals is benadrukt in de bij de Wet op de uitgebreide identificatieplicht gegeven uiteenzetting omtrent de verhouding tussen de uitgebreide identificatieplicht en het vreemdelingentoezicht (TK 2003-2004, 29 218, no. 3, pagina 14), dient uit een proces-verbaal duidelijk te **blijken** in welk kader controle heeft plaatsgevonden, onder welke omstandigheden de betrokkene is aangetroffen en onder welke omstandigheden de staandehouding heeft plaatsgevonden. Voorts is in dit verband opgemerkt dat de specifieke bepaling van artikel 50 Vw 2000 inhoudt dat controle op identiteit **slechts** mag plaatsvinden, indien er een geobjectiveerd redelijk vermoeden bestaat van illegaal verblijf en dat de Wet op de uitgebreide identificatieplicht geen aanvullende bevoegdheid ten opzichte van het vreemdelingentoezicht geeft." (VK Rb 's-Gravenhage zp Amsterdam, 27-02-2006, AWB 06/08013 [LJN: AV4186])

Blijkens het dossier is op 13 juli 2007 staande gehouden op grond van artikel 447^e Sr. Deze aanhouding geschiedde niet op grond van de strafwetgeving, doch uitsluitend om betrokkene in vreemdelingenbewaring te stellen, hetgeen blijkt uit het feit dat hij bijvoorbeeld niet in verzekering is gesteld, doch vrijwel onmiddellijk overgedragen is aan de vreemdelingendienst. Ware het zo, dat betrokkene aangehouden was ter zake van bedreiging, daarna gebleken was dat hij niet over een identiteitsbewijs beschikte en dat hij niet rechtmatig hier verbleef, dan was het vreemdelingrechtelijke traject op de juiste wijze gevolgd (quod non).

is tevens van mening dat de bewaring dient te worden opgeheven en verwijst hierbij naar LJN: AI1502, Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Alkmaar, AWB 03/38398, d.d. 18-07-2003.

Hierbij ging het om het feit dat de vreemdeling na een strafrechtelijke aanhouding overgedragen was aan de vreemdelingendienst en vervolgens opgehouden. Echter: Aan een ophouding in de zin van artikel 50, tweede lid, Vw 2000 dient, volgens de rechtbank, gelet op de wettekst, staandehouding in de zin van artikel 50, eerste lid, Vw 2000 vooraf te gaan (quod non). In LJN AI 1502 lezen we: "Tussen partijen is in geschil of het standpunt van verweerder dat aan een ophouding op grond van artikel 50, tweede lid, Vw 2000 geen staandehouding vooraf hoeft te gaan, rechtens juist is.

(..) De rechtbank volgt verweerder niet in zijn standpunt dat aan een ophouding op grond van artikel 50, tweede lid, Vw 2000 geen staandehouding vooraf behoeft te gaan. Uit de tekst van genoemde bepaling blijkt duidelijk dat de bevoegdheid tot ophouding een staande gehouden persoon betreft in de zin van artikel 50, eerste lid, Vw 2000. Op grond hiervan is de rechtbank dan ook van oordeel dat aan de ophouding op grond van het tweede lid van artikel 50 Vw 2000 een staandehouding vooraf dient te gaan. De door verweerder genoemde uitspraak van de ABRS van 15 januari 2002, nummer 200106222/1, geeft de rechtbank geen aanleiding om daarover anders te oordelen. Immers, in die uitspraak stond de vraag centraal of aan een ophouding op grond van artikel 50, derde lid, Vw 2000 een staandehouding vooraf dient te gaan. De ABRS heeft die vraag ontkennend beantwoord omdat in de situatie waarin tot ophouding op grond van het derde lid van artikel 50 Vw 2000 wordt overgegaan, het gaat om een persoon van wie zowel de identiteit als het niet-rechtmatig verblijf in Nederland onmiddellijk kon worden vastgesteld. In een dergelijke situatie dient een staandehouding geen redelijk doel - aldus de ABRS -, nu de staandehouding juist dient ter vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie. In het onderhavige geval doet zich een dergelijke situatie evenwel niet voor, nu ten tijde van de ophouding van eiser diens identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie niet konden worden vastgesteld. Het beroep van verweerder op de uitspraak van de ABRS van 3 maart 2003, JV 2003/171 gaat naar het oordeel van de rechtbank evenmin op, nu in die uitspraak slechts is overwogen dat in het aan de ABRS voorgelegde geval het vereiste van - kort gezegd - een redelijk vermoeden van illegaal verblijf niet gold, omdat geen staandehouding was toegepast.

Indien en voor zover verweerder stelt dat strafrechtelijk voortraject niet getoetst mag worden, dan merk ik op dat deze opmerkingen niets van doen hebben met het niet mogen *toetsen* van het strafrechtelijk voortraject en verwijs hierbij naar VK Rb 's-Gravenhage, zp. Amsterdam, 27-02-2006, AWB 06/8013 (LJN: AV4186). Daarbij heeft de rechtbank gesteld dat, *voorafgaand* aan het verzoek aan eiser om een rijbewijs en identiteitsbewijs te tonen, er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf bij verbalisant aanwezig dient te zijn.

De volgende grief heeft betrekking op het feit dat de rechtbank ervan uitgaat dat een tweetal processen-verbaal is opgemaakt door bevoegde opsporingsambtenaren. De medewerkers van de vreemdelingendienst, genaamd Moniek Khemon en Diana Dhanradj hebben op 15 juli 2007 een tweetal stukken geproduceerd, daarbij stellende dat zij buitengewoon opsporingsambtenaar zijn. Echter, zij vermeld(d)en niet hun aktenummers, althans niet die relevantia waardoor controle hiervan mogelijk

is. Immers niet iedereen die medewerker is van de Vreemdelingendienst heeft opsporingsbevoegdheid. Een BOA dient eerst voor de opleiding te slagen en daarna beëdigd te worden. Zo te overweghen als thans geeft de rechtbank blijk van een verkeerde rechtsopvatting, want ook de koffiejuffrouw die een geschrift produceert en daarbij vermeldt dat zij buitengewoon opsporingsambtenaar is, zou een p-v kunnen opstellen, dat directe bewijskracht heeft.

Indien en vzv. verweerder stelt dat het hoger beroepschrift geen rechtsvragen aan de orde stelt in de zin van art. 91 Vw (rechtseenheid, rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming) dan dient hij dit niet in algemene zin te stellen, maar uitsluitend per grief. Uiteraard dient e.e.a. dan gemotiveerd én geëxpliciteerd te worden, daar anders deze door verweerder inmiddels welhaast sacrosanct verklaarde formule zinledig is en juist niet leidt tot beantwoording van vragen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven.

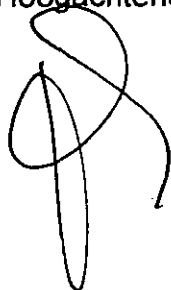
Gemachtigde verzoekt de Raad van State

dit hoger beroep gegrond te verklaren en verweerder te verwijzen in de proceskosten ;

het beroep -alsnog- gegrond te verklaren en verweerder te verwijzen in de proceskosten daarvan;

indien en voor zover mogelijk : de Staatssecretaris van Justitie (de Staat/ IND) te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding over de periode dat de vreemdeling onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht; e.e.a. volgens de thans geldende tarieven.

Hoogachtend ,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'S' or 'P' shape with a vertical line extending downwards from the bottom loop.

Bijlage(n) 4 pag.